

стълбо, отдѣто началоводителъ на нашето спасенїе, ни є показалъ възланъкето въ рам! найсвѣтовидный стълпе, който наставляваши избраникы люди въ блаженната земля на Божественното обѣтованіе (обѣщаніе)! пресвятый Крестъ, на църквата ни утвърженіе, на Вѣрата ни похвало! ты еднаждь си былъ дръво за безчестіе, и смърть: а сега си дърво за слава, и животъ! Орждіе мѫчително на Спасителевыты страсти, и орждіе преблаженно на спасеніето ни! Дано въ днешната печална повѣсть, којто имамъ да прикажу, както сѧ е приковалъ на тебе Іисусъ нашъ, тзъ да сѧ прикове на тебе и сичкото наше сърдце.

ЧАСТЬ ПЪРВА.

Сичкото основаніе на православната наша вѣра е, че онзи, който е пострадалъ, който сѧ распихълъ, който е умрѣлъ, е билъ отъ истина синъ Божій. Нека това сѧ вижда на газычицикы безъміе, нека за Иудеиты е съблазънъ; „Из мѣ проповѣдѣмъ Христѣ, и сега разплатя,“⁽¹⁾ какъто говори Апостолътъ. Тойзи распихътъ, е билъ единъ възложенъ Богъ, и ако и да е пострадалъ само съ тѣлото, споредъ человѣчеството само, защото като Богъ е билъ безстрастенъ, нѣ защото пакъта е била ипостасно съединена съ Божието слово, и человѣчеството съ Божеството, онаамъ пакъ е била господствено обожена, онзи человѣкъ е билъ самътъ Богъ. Онзи девичинъ синъ е билъ наистина и синъ Божій: единъ Іисусъ Богочеловѣкъ; тзъ циото, както е истинно, че той е пострадалъ като человѣкъ, тзъ сѫщо е истинно, че онзи человѣкъ, който е пострадалъ, е билъ Богъ. Богъ превъшній, Царь на вѣковеты, нѣ при сичко това е въспрѣлъ да пріеме, „рабътъ зракъ, въ подобіи человѣчествъмъ въвъ,“⁽²⁾ Богъ безгрѣшенъ, нѣ при сичко това, поискалъ да понесе на себеси человѣческыты грѣхове, и да сѧ яви като единъ грѣшникъ. Богъ исполненъ отъ слава, исполненъ отъ сила, исполненъ отъ безсмъртіе, нѣ при сичко това той испразнилъ, истхнилъ себе си, какъто говори божественный Павелъ, отъ сичкото богатство на божеството си, и останжалъ само въ немощъта, и убожеството на человѣческото естество, даже до смърть; което истхщеніе, „въставлѣніемъ нѣкимъ, и бѣмълѣніемъ“ наречя Богословъ Григорій.

[1] а. Коринт. гл. 2. [2] Филипъ, гл. 2, гл. 7.